

PRZEGLĘDACZ (2) *sb m*

przeględacz (2), [**przeglądacz**].

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); a jasne.

sg *N* przeględacz (2). ◇ [*D* przeględaczowi. ◇ *I* przeględacz(e)m.]

Sł stp brak, Cn: przeględacz s.v. wizytator, Linde XVI w.

1. *Ten, kto bada, rozważa; considerator, exquisitor, perquisitor Calep (2) : Considerator – Przegliedacz. Calep 246b, 789a.*

2. [*Ten, kto sprawdza, kontroluje (tu: Bóg jako sędzia świata); inspector, lustrator, visitator Cn: Ze zdaniem dopełnieniowym: Pan Bog ieft przeglądaczem kto iáko rozdáie/ A on ieft íam/ Co zá to pláci y oddáie ProtÍalm 4 (Linde).]*

3. [*Ten, kto przegląda się w lustrze: Nadobnie tu też w Epístole Iákub íwiéty okázuie/ ofzukánie tych którzy tylko ílucháią íłowá Bożego/ [...] ále ferce ich dálekie ieft od niego/ [...] že podobni íá onemu człówiekowi/ który íie przegláda w źwierciedle/ á ogládawízy/ odchodzi y wnet zápomina iákowy ieft. [...] ábyímy ich nie náíládowáli [...] y też onych którzy tylko w víciech máią á w vízoch nabożeńítwo pozwirzchnie/ ále wczýnkámi á rzeczą przá íie Páná/ podobni onemu przeglądáczowi/ kthory obaczywízy plúgáwość íwoię/ nie chce pomnieć íey omyć GilPos 100v.]*

Synonimy: 1. rozważacz; 2. stroż.